

κρύπτετο προδοσία ἐν τῇ διαγωγῇ της, καὶ τι ἐξευτελιστικὸν καὶ ταπεινόν. Ἠρεθίσθη σφόδρα, ἀλλὰ προσεπάθησε νὰ φανῇ ἤμερος καὶ ἔμεινε κύριος ἑαυτοῦ μέχρις ὅτου ὁ μουσουργὸς Βαρέσκος ἀπῆλθεν. "Ὅτε δὲ ἔμεινε μόνος μετὰ τῆς Ἑλλεν ὠμίλησε πρὸς αὐτὴν ὡς ἀνὴρ προσβεβλημένος καὶ εὐπατρίδης. Δὲν ἤθελε τὸν θόρυβον καὶ τὸ σκάνδαλον, ἀλλ' ἄφινε τὴν Ἑλλεν Μόργαν ἐλευθέραν εἰς τὸν βορβορώδη βίον της καὶ παρελάμβανε μεθ' ἑαυτοῦ τὸ τέκνον του, τὴν ζῶσαν ἀνάμνησιν ἀλλὰ καὶ τὴν παρηγορίαν τῆς ἀνοησίας του. "Ἄς μὴ ἤθελε δὲ ποτε ἡ μίς Μόργαν ἔλθῃ νὰ τοῦ τὸ διαφιλονεικήσῃ! Διότι τότε θὰ προσέκρουε κατὰ θελήσεως ἀνευδρότου καὶ θὰ ἠρνεῖτο πρὸς αὐτὴν τὴν χρηματικὴν χορηγίαν, ἣν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀνελάμβανε νὰ παρέχῃ αὐτῇ ὡς ἐλεημοσύνην. "ὦ! ἠδύνατο μὲ τὸ ποσὸν τὸ ὁποῖον παρεχώρει αὐτῇ νὰ ζήσῃ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν της, νὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν πλάνητα βίον της καὶ νὰ πληρώνη τὰ κοσμήματα, ἅτινα ἐπῶλει πρὸς αὐτὴν ὁ Σμύθηλδ. Ὁ Ροβέρτος ἐθυσίαζε πρὸς τοῦτο μέρος τῆς περιουσίας του, ἀλλὰ δὲν τὸ ἐσυλλογίζετο κἂν καὶ ἐθεώρει ἑαυτὸν εὐτυχῆ διότι ἀνέκτα τὴν ἐλευθερίαν του καὶ παρελάμβανε μεθ' ἑαυτοῦ τὴν θυγατέρα του.

(Ἔπεται συνέχεια).

ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΠΡΟΣ ΝΕΟΝΥΜΦΟΝ

Παρά τοῖς Ἀραψιν ὑπανδρεύουσα ἡ μήτηρ τὴν κόρην της, δίδει αὐτῇ κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεως ἐκ τῆς πατρικῆς στέγης τὰς ἀκολούθους συμβουλὰς:

— Κόρη μου, τῇ λέγει, ἐγκαταλείπεις ἐκείνους οἱ ὁποῖοι σὲ ἐγέννησαν, ἀπομακρύνεσαι ἐκείνων οἵτινες ἕως τῶρα σ' ἐπροστάτευσαν, οἵτινες σὲ ὠδήγησαν εἰς τὸν δρόμον τῆς ζωῆς καὶ διατὶ ὅλα ταῦτα; διὰ νὰ ὑπάγῃς πρὸς ἄνδρα, τὸν ὁποῖον δὲν γνωρίζεις, τὴν συναναστροφὴν τοῦ ὁποίου ποτὲ δὲν εἶχες. Σὲ συμβουλεύω λοιπὸν, κόρη μου, νὰ τὸν περιποιῆσαι ὡς νὰ ἦσο αἰχμάλωτός σου, ἐὰν θέλῃς ὁ ἀνὴρ σου νὰ γείνη δούλος σου. Ἔσο ὀλιγαρκῆς. Πρόσεχε ἀδικλείπτως ὅπως οἱ ὀφθαλμοὶ του οὐδέποτε ἴδωσιν ἀκαταστασίαν πραγμάτων ἐν τῷ οἴκῳ. Ἐπαγρύπνει ἐπὶ τῆς τροφῆς του καὶ ἐπὶ τοῦ ὕπνου του, διότι ἡ μὲν πείνα προξενεῖ ἀναβρασμόν, ἡ δὲ ἀγρυπνία κακοδιαθεσίαν. Φρόντιζε περὶ τῆς περιουσίας του, ἔσο προσηνὴς πρὸς τοὺς οἰκείους του καὶ ἄφωνος εἰς τὰ μυστικά του. Ἐὰν εὐθυμῇ, μὴ δεικνύεις σὺ δυσθυμίαν, ἐὰν δυσθυμῇ, μὴ δεικνύεις εὐθυμίαν, καὶ ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ θὰ βασιλεύῃ ἐν τῷ οἴκῳ σου.

Σ. Γ.

ΘΕΟΣ ΝΑ ΜΕ ΦΥΛΑΞΗ!

Σὲ κάθε 'μάτι: γαλανό, ἢ καστανό, ἢ μαῦρο,
"Ἐνα κομμάτι τούρανου ζωγραφισμένο θαῦρω.
Κι' ἂν εἶνε 'μάτι γαλανό, 'ς τὴ φωτερὴ θεωρίά του
Λαμποκοπάει ὁ οὐρανὸς μ' ὅλη τὴν ξαστεριά του.
Κι' ἂν εἶνε 'μάτι ὀλόμαυρο, βαρὺ χειμῶνα ἔχει.
"Ὁ οὐρανὸς σκοτείνασε κ' ἐβρόντησε καὶ βρέχει.
Κι' ἂν εἶνε 'μάτι καστανό—συννέφιασε! . . . ποῖος ἔερε!
Τάχα θάνοιξῃ ὁ οὐρανὸς ἢ μπόρα θε νὰ φέρῃ;

'Εγὼ ἀπὸ 'μάτι γαλανὸ καὶ γλυκοφωτισμένο
Ποτὲ δὲν ἐφοβήθηκα πάντα καλὸ προσμένο.
Οὐδ' ἀπὸ 'μάτι ὀλόμαυρο δὲν ἔχω φόβο τόσο.
'Ἀπ' ἀστραπαῖς κι' ἀπὸ βροχῇ προφταῖνα νὰ γλυτώσω.
Μόνον ἀπὸ 'μάτι καστανὸ ποῦ μὲ γλυκοκυντάξῃ
Δὲν ἠμπορῶ νὰ φυλαχθῶ—θεὸς νὰ μὲ φυλάξῃ!

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Πάντες σχεδὸν οἱ μεγάλοι ἄνδρες πρὸς τὴν μητέρα αὐτῶν ὁμοιάζουσι.

Ἡ ἐκπαίδευσις τῶν τέκνων δέον νὰ ᾖ ἀνάλογος πρὸς τὸν πιθανὸν αὐτῶν προορισμόν.

Τὸ κάλλιστον δίπλωμα τῆς ἀνατροφῆς καὶ τῶν σπουδῶν τῶν κορασιῶν εἶνε τὸ γαμήλιον αὐτῶν συμβόλαιον.

Ἐξ ἴσου πρέπει νὰ φεύγωμεν τὴν ἐπιμονήν, ἣτις ἀποκρούει πᾶσαν μεταβολήν, καὶ τὴν ἐλαφρότητα, ἣτις βαρύνεται ἀμέσως πᾶν τὸ ὑπάρχον.

Ὁ ἄνθρωπος ἀσπάζεταιται ἐπάγγελμά τι καὶ ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ ἐπάγγελμα τὸν ἀπορροφᾷ.

Παράδοξον φαινόμενον ἔξεως ὡς ἐκ τῆς συμβιώσεως ὁ κλέπτης καὶ ὁ κύων αὐτοῦ καταπληκτικῶς ὁμοιάζουσι.

Ἡ ἀλήθεια εἶνε φάρος, ὅστις φωτίζει μὲν τοὺς μακρὰν εὐρισκομένους, ἐκθαμβώνει δὲ τοὺς πλησίον.

Ὁ ἔρπων ἄνθρωπος ἀνεγείρεται ὄφιν.

Ἡ μάλλον ἀνώδυνος καὶ ἀσφαλὴς ἅμα αὐτοκτονία εἶνε ἡ ζωὴ.